Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά L

2024/2033

29.7.2024

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2024/2033 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Σεπτεμβρίου 2023

σχετικά με το μέτρο SA.39451 (2015/C) (πρώην 2015/NN) που εφάρμοσε η Ιταλία υπέρ της Banca Tercas

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2024) 6281]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις [1] και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Η Επιτροπή πληροφορήθηκε από τον Τύπο και από τους δικτυακούς τόπους της τράπεζας Tercas-Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo S.p.A (στο εξής: Tercas) και του ιταλικού συστήματος εγγύησης των καταθέσεων (στο εξής: ΣΕΚ), *Fondo interbancario di tutela dei depositi* (στο εξής: FITD), ότι το FITD είχε παρέμβει υπέρ της εν λόγω τράπεζας (στο εξής: παρέμβαση στήριξης του FITD).

(2) Στις 8 Αυγούστου και στις 10 Οκτωβρίου 2014, η Επιτροπή ζήτησε από την Ιταλία πληροφορίες. Η Ιταλία απάντησε στο εν λόγω αίτημα στις 16 Σεπτεμβρίου και στις 14 Νοεμβρίου 2014.

(3) Με επιστολή της 27ης Φεβρουαρίου 2015 (στο εξής: απόφαση κίνησης της διαδικασίας), η Επιτροπή ενημέρωσε στην Ιταλία σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) όσον αφορά τα εν λόγω μέτρα.

(4) Η απόφαση κίνησης της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* [2]. Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα εν λόγω μέτρα.

(5) Στις 2 Απριλίου 2015 η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις της Ιταλίας.

(6) Στις 22 Μαΐου 2015 η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις δύο ενδιαφερόμενων μερών, ήτοι της Tercas και της Banca Popolare di Bari S.C.p.A. (στο εξής: BPB).

(7) Την ίδια ημέρα, η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις της Τράπεζας της Ιταλίας (στο εξής: TtI) και του FITD.

(8) Στις 9 Ιουνίου 2015 η Επιτροπή διαβίβασε τις παρατηρήσεις που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 6 και 7 στην Ιταλία, στην οποία δόθηκε η δυνατότητα να εκφράσει την άποψή της. Η Ιταλία ενημέρωσε την Επιτροπή ότι δεν επιθυμούσε να διατυπώσει σχόλια σχετικά με τις εν λόγω παρατηρήσεις.

(9) Στις 13 Αυγούστου και στις 17 Σεπτεμβρίου 2015 πραγματοποιήθηκαν δύο συνεδριάσεις μεταξύ της Επιτροπής και της Ιταλίας και των ενδιαφερόμενων μερών. Κατά τις συνεδριάσεις αυτές, η Ιταλία ανέπτυξε τα επιχειρήματα που είχε εκθέσει στις προηγούμενες επίσημες ανακοινώσεις της.

[1] ΕΕ C 136 της 24.4.2015, σ. 17.
[2] Βλ. υποσημείωση 1.

(10) Με την απόφαση (ΕΕ) 2016/1208 της Επιτροπής ([3]), η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα μέτρα που έλαβε το FITD υπέρ της Tercas συνιστούσαν κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και διέταξε την ανάκτηση της εν λόγω ενίσχυσης.

(11) Στις 4 Μαρτίου, στις 29 Απριλίου και στην 1 Μαΐου 2016, η Ιταλία, η BPB και το FITD, με τη στήριξη της TtI, άσκησαν προσφυγές ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου με αίτημα την ακύρωση της απόφασης (ΕΕ) 2016/1208.

(12) Με την απόφαση που εξέδωσε στις 19 Μαρτίου 2019 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-98/16, T-196/16 και T-198/16 ([4]), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση (ΕΕ) 2016/1208.

(13) Περαιτέρω ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και της Ιταλίας πραγματοποιήθηκαν στις 20 Δεκεμβρίου 2019, στις 30 Ιανουαρίου 2020 και στις 19 Φεβρουαρίου 2020.

(14) Με την απόφαση που εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2021 στην υπόθεση C-425/19 P ([5]), το Δικαστήριο απέρριψε την αναίρεση που άσκησε η Επιτροπή κατά της απόφασης στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-98/16, T-196/16 και T-198/16.

2. **ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

2.1. **Tercas**

(15) Η Tercas ήταν εταιρεία χαρτοφυλακίου ενός τραπεζικού ομίλου ο οποίος δραστηριοποιείται κυρίως στην περιφέρεια του Αμπρούτσο. Στα τέλη του 2011 κύριος μέτοχος της εταιρείας χαρτοφυλακίου ήταν η Fondazione Tercas, η οποία κατείχε τότε το 65 % της εταιρείας χαρτοφυλακίου.

(16) Στα τέλη του 2011 ο όμιλος περιλάμβανε την εταιρεία χαρτοφυλακίου και την Banca Caripe S.p.A. (στο εξής: Caripe), μια περιφερειακή τράπεζα που δραστηριοποιείται κυρίως στην περιφέρεια του Αμπρούτσο, η οποία είχε εξαγοραστεί από την Tercas στα τέλη του 2010 (με συμμετοχή 90 %) και είχε ενσωματωθεί στους ενοποιημένους ισολογισμούς της Tercas.

(17) Στα τέλη του 2011 η Tercas είχε συνολικό ισολογισμό ύψους 5,3 δισ. EUR, καθαρές απαιτήσεις από πελάτες ύψους 4,5 δισ. EUR, καταθέσεις πελατών ύψους 2,7 δισ. EUR, 165 υποκαταστήματα και 1 225 εργαζομένους.

(18) Στις 17 Απριλίου 2012 η TtI, αφού διενήργησε έλεγχο στην Tercas ([6]), πρότεινε στο ιταλικό Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών να θέσει την τράπεζα υπό καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης σύμφωνα με το άρθρο 70 του ιταλικού τραπεζικού νόμου ([7]) (*Testo Unico Bancario*, στο εξής: TUB).

(19) Στις 30 Απριλίου 2012 το ιταλικό Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών εξέδωσε διάταγμα για την υπαγωγή της Tercas σε καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης ([8]). Η TtI όρισε ειδικό διαχειριστή προκειμένου να διαπιστώσει την κατάσταση, να διορθώσει τις παρατυπίες και να προωθήσει πρόσφορες λύσεις προς όφελος των καταθετών. Ο ειδικός διαχειριστής ανέλαβε καθήκοντα στις 4 Μαΐου 2012.

(20) Ο ειδικός διαχειριστής της Tercas αξιολόγησε διάφορες επιλογές για την εξεύρεση λύσης όσον αφορά τις δυσκολίες της Tercas. Αρχικά, ο ειδικός διαχειριστής εξέτασε δύο επιλογές για την ανακεφαλαιοποίηση της Tercas, είτε την παρέμβαση της Fondazione Tercas (της πλειοψηφικής μετόχου της Tercas) είτε του Credito Valtellinese (ενός μετόχου που κατείχε μερίδιο 7,8 %), αλλά στη συνέχεια απέρριψε τις λύσεις αυτές.

([3]) Απόφαση (ΕΕ) 2016/1208 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.39451 (2015/C) (πρώην 2015/NN) που έθεσε σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ της Banca Tercas (ΕΕ L 203 της 28.7.2016, σ. 1).

([4]) Απόφαση της 19ης Μαρτίου 2019, Ιταλία κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-98/16, T-196/16 και T-198/16, ECLI:EU:T:2019:167.

([5]) Απόφαση της 2ας Μαρτίου 2021, Επιτροπή κατά Ιταλίας κ.λπ., C-425/19 P, ECLI:EU:C:2021:154.

([6]) Η TtI διενήργησε επιθεώρηση στην Tercas από τις 5 Δεκεμβρίου 2011 έως τις 23 Μαρτίου 2012. Κατά τη διάρκεια της επιθεώρησης, η TtI διαπίστωσε πολυάριθμες παρατυπίες και εκτεταμένα προβλήματα όσον αφορά: i) τη διαχείριση και τη διακυβέρνηση της τράπεζας· ii) τη λειτουργία εσωτερικού ελέγχου· iii) τη διαδικασία χορήγησης πιστώσεων· iv) τη δημοσιοποίηση πληροφοριών στα διοικητικά όργανα και στο εποπτικό όργανο.

([7]) *Decreto legislativo 1° settembre 1993, n. 385 – «Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia» (Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana, Serie generale n. 230, 30.9.1993 - Supplemento ordinario n. 92)*. Οι παραπομπές στον TUB νοούνται ως παραπομπές στην έκδοση που ίσχυε κατά τον χρόνο της παρέμβασης στήριξης του FITD.

([8]) Λόγω σοβαρών διοικητικών παρατυπιών και σοβαρών παραβιάσεων νόμων.

(21) Τον Οκτώβριο του 2013 ο ειδικός διαχειριστής της Tercas, σε συμφωνία με την ΤτΙ, ήρθε σε επαφή με την ΒΡΒ, η οποία εκδήλωσε το ενδιαφέρον της να εισφέρει κεφάλαια στην Tercas, υπό την προϋπόθεση της εκτέλεσης δέουσας επιμέλειας στα περιουσιακά στοιχεία της Tercas και της Caripe και της πλήρους κάλυψης της αρνητικής καθαρής θέσης της Tercas από το FITD.

(22) Στις 25 Οκτωβρίου 2013 ο ειδικός διαχειριστής της Tercas υπέβαλε στο FITD, βάσει του άρθρου 29 του καταστατικού του FITD ([9]), αίτηση για παρέμβαση στήριξης ύψους έως 280 εκατ. EUR, η οποία συνεπαγόταν την ανακεφαλαιοποίηση για την κάλυψη της αρνητικής καθαρής θέσης της Tercas από τις 30 Σεπτεμβρίου 2013 και τη δέσμευση του FITD για την απόκτηση απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων.

(23) Η εκτελεστική επιτροπή του FITD αποφάσισε, κατά τη συνεδρίασή της στις 28 Οκτωβρίου 2013, να παρέμβει για τη στήριξη της Tercas σύμφωνα με το άρθρο 96β παράγραφος 1 στοιχείο δ) του TUB, για ποσό έως 280 εκατ. EUR. Η παρέμβαση αυτή επικυρώθηκε από το διοικητικό συμβούλιο του FITD στις 29 Οκτωβρίου 2013.

(24) Στις 30 Οκτωβρίου 2013 το FITD ζήτησε άδεια από την ΤτΙ για την υλοποίηση της εν λόγω παρέμβασης στήριξης. Στις 4 Νοεμβρίου 2013 η ΤτΙ χορήγησε την άδεια στο FITD. Ωστόσο, το FITD δεν ανέλαβε τελικά την εν λόγω παρέμβαση στήριξης.

(25) Στις 18 Μαρτίου 2014 ολοκληρώθηκε η δέουσα επιμέλεια για τα περιουσιακά στοιχεία της Tercas και της Caripe με διαφωνία μεταξύ των εμπειρογνωμόνων του FITD και των εμπειρογνωμόνων του τραπεζικού ομίλου που ελέγχεται από την εταιρεία χαρτοφυλακίου ΒΡΒ. Το ζήτημα διευθετήθηκε από διαιτητή ο οποίος επιλέχθηκε μετά από πρόταση της ΤτΙ. Από τη δέουσα επιμέλεια προέκυψαν περαιτέρω απομειώσεις της αξίας περιουσιακών στοιχείων.

(26) Την 1η Ιουλίου 2014 το FITD υπέβαλε στην ΤτΙ δεύτερη αίτηση άδειας για τη χορήγηση παρέμβασης στήριξης στην Tercas με τροποποιημένους όρους.

(27) Στις 7 Ιουλίου 2014 η ΤτΙ ενέκρινε την εν λόγω παρέμβαση στήριξης με τροποποιημένους όρους ([10]).

(28) Η ΤτΙ έδωσε στον ειδικό διαχειριστή της Tercas την άδεια να συγκαλέσει έκτακτη συνέλευση των μετόχων της Tercas στις 27 Ιουλίου 2014, προκειμένου να ληφθεί απόφαση σχετικά με τα μέτρα για την κάλυψη των ζημιών που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της αναγκαστικής διαχείρισης και την παράλληλη αύξηση κεφαλαίου κατά 230 εκατ. EUR, με αποκλειστική κάλυψη από την ΒΡΒ.

(29) Οι ζημίες της Tercas για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2012 έως την 31η Μαρτίου 2014 ανέρχονταν σε 603 εκατ. EUR. Μετά την καθολική απομείωση της εναπομένουσας κεφαλαιακής θέσης κατά 337 εκατ. EUR, η καθαρή θέση της Tercas στις 31 Μαρτίου 2014 ήταν αρνητική και ανερχόταν στα – 266 εκατ. EUR.

(30) Στις 27 Ιουλίου 2014 η γενική συνέλευση των μετόχων της Tercas αποφάσισε ([11]):

α) τη μερική κάλυψη των ζημιών, μεταξύ άλλων, μέσω της μείωσης του κεφαλαίου στο μηδέν με την ακύρωση όλων των κυκλοφορούντων κοινών μετοχών·

β) την αύξηση του κεφαλαίου μέχρι το πόσο των 230 εκατ. EUR με την έκδοση νέων κοινών μετοχών που θα προσφερθούν αποκλειστικά στην ΒΡΒ. Η εν λόγω αύξηση μετοχικού κεφαλαίου υλοποιήθηκε στις 27 Ιουλίου 2014, και καταβλήθηκε, αντισταθμίζοντας εν μέρει πίστωση ύψους 480 εκατ. EUR της ΒΡΒ προς την Tercas (που αντιστοιχεί στο δάνειο που χορήγησε η ΒΡΒ στις 5 Νοεμβρίου 2013).

(31) Τον Σεπτέμβριο του 2014 η Tercas ανακεφαλαιοποίησε τη θυγατρική της Caripe με εισφορά κεφαλαίου 75 εκατ. EUR.

(32) Την 1η Οκτωβρίου 2014 άρθηκε η αναγκαστική διαχείριση της Tercas και διορίστηκε νέα διοίκηση από την ΒΡΒ.

(33) Με τη λήξη της αναγκαστικής διαχείρισης στις 30 Σεπτεμβρίου 2014, η Tercas εμφάνιζε στοιχεία ενεργητικού ύψους 2 994 εκατ. EUR, καταθέσεις πελατών ύψους 2 198 εκατ. EUR, καθαρά εξυπηρετούμενα δάνεια ύψους 1 766 εκατ. EUR, προβλέψεις για μη εξυπηρετούμενα δάνεια ύψους 716 εκατ. EUR και συνολικό κεφάλαιο κατηγορίας 1 ύψους 182 εκατ. EUR.

([9]) Οι παραπομπές στο καταστατικό του FITD νοούνται ως παραπομπές στην έκδοση που ίσχυε κατά τον χρόνο της παρέμβασης στήριξης του FITD.

([10]) Βλ. αιτιολογική σκέψη 43.

([11]) Πρακτικά συνέλευσης των μετόχων, *repertorio n. 125.149, raccolta n. 28.024 del 29 luglio 2014*, συμβολαιογράφου δρ. Vincenzo Galeota.

(34) Τον Μάρτιο του 2015 η BPB ενέγραψε νέα αύξηση κεφαλαίου της Tercas ύψους 135,4 εκατ. EUR (εκ των οποίων 40,4 εκατ. EUR για τη θυγατρική Caripe), προκειμένου να αντιμετωπίσει περαιτέρω ζημίες που σημειώθηκαν κατά το τέταρτο τρίμηνο του 2014, να καλύψει τις δαπάνες αναδιάρθρωσης του 2015 και του 2016 και να βελτιώσει τους δείκτες κεφαλαίου της Tercas.

2.2. **BPB**

(35) Η BPB ήταν εταιρεία χαρτοφυλακίου ενός τραπεζικού ομίλου ο οποίος δραστηριοποιείται κυρίως στον νότο της Ιταλίας. Στα τέλη του 2013 η BPB είχε συνολικό ισολογισμό ύψους 10,3 δισ. EUR, δάνεια σε πελάτες ύψους 6,9 δισ. EUR, καταθέσεις πελατών ύψους 6,6 δισ. EUR, 247 υποκαταστήματα και 2 206 εργαζομένους, δείκτη κεφαλαίου κατηγορίας 1 ίσο με 8,1 % και συνολικό δείκτη κεφαλαίου 11 %.

(36) Τον Δεκέμβριο του 2014 η BPB προέβη σε αύξηση μετοχικού κεφαλαίου κατά 500 εκατ. EUR, συμπεριλαμβανομένης της έκδοσης νέων μετοχών έως το ποσό των 300 εκατ. EUR και της έκδοσης δανείου μειωμένης εξασφάλισης κατηγορίας 2 έως το ποσό των 200 εκατ. EUR. Με την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου ενισχύθηκαν οι δείκτες κεφαλαίου της BPB, οι οποίοι είχαν επηρεαστεί από την εξαγορά της Tercas.

2.3. **Το πλαίσιο του ιταλικού ΣΕΚ και το FITD**

(37) Σύμφωνα με την οδηγία 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([12]), η οποία ίσχυε κατά τον χρόνο της παρέμβασης στήριξης του FITD, ένα πιστωτικό ίδρυμα δεν δικαιούται να δέχεται καταθέσεις αν δεν είναι μέλος επίσημα αναγνωρισμένου ΣΕΚ ([13]). Σύμφωνα με το άρθρο 96 παράγραφος 1 του TUB, «οι ιταλικές τράπεζες είναι μέλη ενός από τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων που έχουν συσταθεί και αναγνωριστεί στην Ιταλία. Οι συνεταιριστικές πιστωτικές ενώσεις [banche di credito cooperativo] είναι μέλη του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων που έχει συσταθεί στον τομέα τους» ([14]).

(38) Κατά τον χρόνο της παρέμβασης στήριξης του FITD είχαν συσταθεί δύο ΣΕΚ στην Ιταλία:

α) το FITD, μια υποχρεωτική κοινοπραξία ιδιωτικού δικαίου, το μοναδικό συσταθέν και αναγνωρισμένο ιταλικό ΣΕΚ στο οποίο μπορούν να συμμετέχουν τράπεζες εφόσον δεν είναι συνεταιριστικές πιστωτικές ενώσεις. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του καταστατικού του FITD που εγκρίθηκε από την ΤτΙ, «στο Ταμείο συμμετέχουν οι ιταλικές τράπεζες, πλην των συνεταιριστικών πιστωτικών ενώσεων»·

β) το Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo, ένα νομοθετικά προβλεπόμενο ΣΕΚ η συμμετοχή στο οποίο προορίζεται, και επιβάλλεται, αποκλειστικά για τις συνεταιριστικές πιστωτικές ενώσεις.

(39) Σύμφωνα με το άρθρο 96α του TUB και το άρθρο 29 του καταστατικού του FITD, το FITD μπορεί να προβεί σε παρεμβάσεις στήριξης υπέρ των μελών που υπάγονται σε αναγκαστική διαχείριση υπό ορισμένες προϋποθέσεις.

(40) Οι εν λόγω παρεμβάσεις χρηματοδοτούνται εκ των υστέρων μέσω συνεισφορών των συμμετεχουσών τραπεζών. Το ποσό των επιμέρους συνεισφορών καθορίζεται σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του καταστατικού ([15]) κατ' αναλογία προς το ποσό των καλυπτόμενων καταθέσεων κάθε τράπεζας. Οι συνεισφορές δεν καταχωρούνται απευθείας στον ισολογισμό του FITD, αλλά σε χωριστούς λογαριασμούς για κάθε σχετική παρέμβαση.

([12]) Οδηγία 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων (ΕΕ L 135 της 31.5.1994, σ. 5).

([13]) Άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 94/19/ΕΚ.

([14]) «Le banche italiane aderiscono a uno dei sistemi di garanzia dei depositanti istituiti e riconosciuti in Italia. Le banche di credito cooperativo aderiscono al sistema di garanzia dei depositanti costituito nel loro ambito».

([15]) Άρθρο 25 του καταστατικού του FITD και άρθρα 9 έως 14 του παραρτήματος του καταστατικού του FITD.

(41) Οι αποφάσεις για την υλοποίηση παρεμβάσεων στήριξης λαμβάνονται από τα δύο διοικητικά όργανα του FITD:

α) Το συμβούλιο ([16]), το οποίο αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία των παριστάμενων μελών στη συνεδρίαση κατά την οποία λαμβάνεται η απόφαση. Ο πρόεδρος του συμβουλίου εκλέγεται από τα μέλη του συμβουλίου. Τα τακτικά μέλη του συμβουλίου επιλέγονται κατ' αναλογία του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων που κατέχει κάθε τράπεζα, ευνοώντας συνεπώς τις τράπεζες που καταβάλλουν μεγαλύτερες συνεισφορές, αλλά διασφαλίζοντας σε κάθε περίπτωση την εκπροσώπηση και των μικρότερων τραπεζών ([17]). Τα τακτικά μέλη του συμβουλίου, επί του παρόντος 23, είναι κατά κύριο λόγο εκπρόσωποι των μεγαλύτερων συμμετεχουσών τραπεζών ([18]), με δύο εκπροσώπους της Unicredit, της Intesa Sanpaolo και της Monte dei Paschi di Siena. Μέλος του συμβουλίου είναι και ο πρόεδρος της Ένωσης Ιταλικών Τραπεζών (ABI)·

β) την εκτελεστική επιτροπή ([19]), η οποία αποφασίζει με πλειοψηφία των παριστάμενων μελών στη συνεδρίαση κατά την οποία λαμβάνεται η απόφαση. Την εκτελεστική επιτροπή συγκροτούν ο πρόεδρος του συμβουλίου, ο αντιπρόεδρος του συμβουλίου, με καθήκοντα αντιπροέδρου της επιτροπής, και άλλα έξι μέλη του συμβουλίου.

(42) Για παρεμβάσεις στήριξης με τη μορφή χρηματοδότησης και εγγυήσεων, η εκτελεστική επιτροπή έχει την εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις ([20]), ενώ για την απόκτηση μετοχικού κεφαλαίου και άλλης τεχνικής υποστήριξης αποφασίζει το συμβούλιο κατόπιν πρότασης της εκτελεστικής επιτροπής ([21]).

2.4. **Τα υπό εξέταση μέτρα**

(43) Η παρέμβαση στήριξης του FITD, η οποία εγκρίθηκε από την ΤτΙ στις 7 Ιουλίου 2014, είχε ως αποτέλεσμα τα ακόλουθα μέτρα (στο εξής: μέτρα που έλαβε το FITD):

α) μέτρο 1: μη επιστρεπτέα συνεισφορά ποσού 265 εκατ. EUR για την κάλυψη της αρνητικής καθαρής θέσης της Tercas·

β) μέτρο 2: εγγύηση ύψους 35 εκατ. EUR (για έως και τρία έτη) για την κάλυψη του πιστωτικού κινδύνου που συνδέεται με ορισμένα ανοίγματα της Tercas. Τα ανοίγματα αυτά (δύο δάνεια χωρίς δυνατότητα τμηματικής καταβολής με λήξη στις 31 Μαρτίου 2015) εξοφλήθηκαν πλήρως από τους οφειλέτες στη λήξη τους και, συνεπώς, η εγγύηση έληξε χωρίς να καταπέσει·

γ) μέτρο 3: εγγύηση έως 30 εκατ. EUR για την κάλυψη επιπλέον δαπανών από επιβαρύνσεις φορολογικού χαρακτήρα του μέτρου 1. Οι εν λόγω επιβαρύνσεις φορολογικού χαρακτήρα θα ήταν αναγκαίες εάν το μέτρο 1 δεν απαλλασσόταν από τον φόρο σύμφωνα με την ιταλική νομοθεσία. Η συγκεκριμένη ειδική φορολογική απαλλαγή για τα μέτρα παρέμβασης του FITD υπόκειται, σύμφωνα με την οικεία ιταλική νομοθεσία, στην έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ([22]). Το FITD κατέβαλε στην Tercas ολόκληρο το ποσό των 30 εκατ. EUR σε μια χρονική στιγμή κατά την οποία η Επιτροπή δεν είχε αποφασίσει για την εν λόγω απαλλαγή.

2.5. **Απόφαση (ΕΕ) 2016/1208**

(44) Στην απόφαση (ΕΕ) 2016/1208, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα μέτρα που έλαβε το FITD συνιστούσαν παράνομη κρατική ενίσχυση υπέρ της Tercas και διέταξε την άμεση και αποτελεσματική ανάκτηση της εν λόγω ενίσχυσης.

([16]) Άρθρα 3 έως 15 του καταστατικού του FITD.
([17]) Άρθρο 12 παράγραφος 3 του καταστατικού του FITD.
([18]) Άρθρο 13 παράγραφος 10 του καταστατικού του FITD. Την περίοδο της παρέμβασης, οι Unicredit, Intesa Sanpaolo και Monte dei Paschi di Siena εκπροσωπούνταν από δύο μέλη έκαστη. Οι Credem, Credito Valtellinese, BNL, Deutsche Bank, Cariparma, Veneto Banca, CheBanca, BPM, Banco Desio e della Brianza, UBI, Banca di Credito Popolare Torre del Greco, Cassa di Risparmio di Rimini, Banca Popolare Pugliese, Unipol Banca, Banco Popolare, Banca Popolare dell'Emilia-Romagna και Banca del Piemonte εκπροσωπούνταν από ένα μέλος έκαστη.
([19]) Βλέπε άρθρα 16, 17 και 18 του καταστατικού του FITD.
([20]) Άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) του καταστατικού του FITD.
([21]) Άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του καταστατικού του FITD.
([22]) Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 627 του νόμου «Legge 7 dicembre 2013, n. 147 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (Legge di stabilità 2014)» (στο εξής: νόμος 147/2013), «Ai fini del riassetto economico e finanziario dei soggetti in amministrazione straordinaria, gli interventi di sostegno disposti dal Fondo interbancario di tutela dei depositi non concorrono alla formazione del reddito dei medesimi soggetti». Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 628 του νόμου 147/2013, «L'efficacia delle disposizioni del comma 627 è subordinata all'autorizzazione della Commissione europea».

(45) Κατά την αξιολόγηση, ειδικότερα, στην απόφαση (ΕΕ) 2016/1208, της δυνατότητας καταλογισμού των μέτρων που έλαβε το FITD στην Ιταλία, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι στην υπόθεση *Stardust Marine* το Δικαστήριο διευκρίνιζε στην απόφασή του ([23]) ότι η δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος ενός μέτρου ενίσχυσης που λαμβάνει ένα εκ πρώτης όψεως ανεξάρτητο όργανο, το οποίο δεν αποτελεί τμήμα της κρατικής οργάνωσης, μπορεί να συναχθεί από ένα σύνολο ενδείξεων που προκύπτουν από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης. Μια τέτοια ένδειξη είναι ότι το εν λόγω όργανο δεν μπορεί να λάβει την επίμαχη απόφαση χωρίς να λάβει υπόψη τις απαιτήσεις ή τις οδηγίες των δημόσιων αρχών πριν από τη λήψη της απόφασης που φέρεται να συνιστά κρατική ενίσχυση. Υπό συγκεκριμένες συνθήκες, θα μπορούσαν να είναι σημαντικές και άλλες ενδείξεις για να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι ένα μέτρο ενίσχυσης που λαμβάνεται από δημόσια επιχείρηση μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος [αιτιολογικές σκέψεις 115 και 116 της απόφασης (ΕΕ) 2016/1208].

(46) Σε αυτήν τη βάση, η Επιτροπή έκρινε ότι θα μπορούσε να συναχθεί, μεταξύ άλλων, από το σύνολο των ακόλουθων στοιχείων, ότι τα μέτρα που έλαβε το FITD μπορούσαν να καταλογιστούν στην Ιταλία:

α) στο FITD είχε ανατεθεί εκ του νόμου δημόσια εντολή, ήτοι η προστασία των αποταμιεύσεων και των καταθετών, η οποία αντικατοπτρίζεται σε διάφορες μορφές παρέμβασης. Οι διατάξεις του TUB, οι οποίες επέτρεπαν στο FITD να χρησιμοποιήσει τους πόρους που συγκεντρώνονταν από τις συμμετέχουσες τράπεζες για διάφορα είδη παρεμβάσεων στήριξης, όπως στην υπό εξέταση υπόθεση, έπρεπε να ερμηνευτούν ως έκφραση της εν λόγω δημόσιας εντολής [αιτιολογικές σκέψεις 117 έως 121 της απόφασης (ΕΕ) 2016/1208].

Παρότι το FITD ήταν κοινοπραξία ιδιωτικού δικαίου, το γεγονός και μόνον ότι είχε συσταθεί με τη μορφή φορέα κοινού δικαίου δεν μπορούσε να θεωρηθεί επαρκές στοιχείο για να αποκλειστεί η δυνατότητα καταλογισμού στο Δημόσιο ενός μέτρου ενισχύσεως που έχει λάβει ο εν λόγω φορέας. Η αυτονομία που συνήθως διαθέτει μια επιχείρηση δεν αποκλείει την εμπλοκή του κράτους στην πράξη [αιτιολογική σκέψη 122 της απόφασης (ΕΕ) 2016/1208].

Εν πάση περιπτώσει, η ενωσιακή και η εθνική νομοθεσία ανέθεταν στην ΤτΙ την εξουσία και τα μέσα να διασφαλίζει ότι όλες οι παρεμβάσεις του FITD, ως αναγνωρισμένου ΣΕΚ σύμφωνα με τον TUB, ανταποκρίνονταν στη δημόσια εντολή του και συνέβαλλαν στην προστασία των καταθετών. Ως εκ τούτου, η ΤτΙ έπρεπε να εγκρίνει οποιαδήποτε τέτοια παρέμβαση του FITD επί της ουσίας, εκτιμώντας τη συμμόρφωσή της με τη δημόσια εντολή κατά την έννοια του TUB [αιτιολογικές σκέψεις 123 και 124 της απόφασης (ΕΕ) 2016/1208]·

β) η ΤτΙ κατείχε, στο πλαίσιο του TUB, ευρείες εξουσίες επί του FITD και οι ιταλικές δημόσιες αρχές διέθεταν διάφορες εξουσίες όσον αφορά τη λήψη μέτρων, όπως τα υπό εξέταση μέτρα, τα οποία μπορούσαν να υλοποιηθούν μόνο για τράπεζες υπό αναγκαστική διαχείριση. Είχαν την εξουσία να κινήσουν τα εν λόγω μέτρα, κατόπιν αιτήματος ειδικού διαχειριστή (δημόσιου λειτουργού ο οποίος ορίζεται από την ΤτΙ και τελεί υπό την εποπτεία της), και να ασκούν επιρροή επ' αυτών, υπό το πρίσμα της εξουσίας της ΤτΙ να τα εγκρίνει κατ' ουσίαν και της παρουσίας των δημόσιων αρχών σε όλες τις σχετικές συνεδριάσεις λήψης αποφάσεων, στο πλαίσιο των οποίων μπορούσαν να διατυπώσουν τις αμφιβολίες τους [αιτιολογικές σκέψεις 127 έως 130 της απόφασης (ΕΕ) 2016/1208]·

γ) οι ιταλικές δημόσιες αρχές άσκησαν τις εξουσίες που είχαν στη διάθεσή τους στο πλαίσιο της θέσπισης των επίμαχων μέτρων. Από τα σχετικά έγγραφα που υπέβαλε η Ιταλία προκύπτει ότι η ΤτΙ είχε εγκρίνει τα μέτρα που έλαβε το FITD λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα των καταθετών και των πελατών κατά την έννοια των οικείων διατάξεων του TUB και, ως εκ τούτου, σύμφωνα με τις ειδικές εθνικές διατάξεις δημόσιας τάξης. Οι διαπραγματεύσεις μεταξύ του ειδικού διαχειριστή της Tercas και της BPB πραγματοποιήθηκαν «*σε συνεννόηση με την ΤτΙ*»· η ΤτΙ κάλεσε επίσης το FITD να αναζητήσει μια ισορροπημένη συμφωνία με την BPB [αιτιολογική σκέψη 131 της απόφασης (ΕΕ) 2016/1208].

Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών, καθώς και εκείνων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), η Επιτροπή παρατήρησε ότι οι στόχοι και οι σκοποί της εν λόγω παρέμβασης ορίζονταν αυστηρά από τη δημόσια εντολή του FITD στο πλαίσιο του TUB και ελέγχονταν ουσιαστικά από τις δημόσιες αρχές [αιτιολογική σκέψη 132 της απόφασης (ΕΕ) 2016/1208].

([23]) Απόφαση της 16ης Μαΐου 2002, Γαλλία κατά Επιτροπής, C-482/99, ECLI:EU:C:2002:294.

(47) Σε αυτήν τη βάση, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το περιεχόμενο, το εύρος και το αντικείμενο των υπό εξέταση μέτρων ήταν τέτοια ώστε τα προαναφερθέντα στοιχεία να αποδεικνύουν ότι η μη συμμετοχή των δημόσιων αρχών στη θέσπισή τους ήταν απίθανη και υπήρχαν επαρκείς ενδείξεις που να αποδεικνύουν ότι τα εν λόγω μέτρα μπορούσαν να καταλογιστούν στο κράτος και χρηματοδοτούνταν με δημόσιους πόρους. Ακόμη και σε περίπτωση που ήταν καταρχήν δυνατόν, εξεταζόμενα μεμονωμένα, ορισμένα από τα προαναφερθέντα στοιχεία να μην αρκούν από μόνα τους για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι τα μέτρα μπορούσαν να καταλογιστούν στο κράτος, συνολικά, η εν λόγω δέσμη ενδείξεων απέδειξε τη δυνατότητα καταλογισμού των μέτρων στην Ιταλία [αιτιολογικές σκέψεις 143, 144 και 145 της απόφασης (ΕΕ) 2016/1208].

2.6. **Σύνοψη των σχετικών διαδικασιών ενώπιον του Δικαστηρίου**

2.6.1. *Ακύρωση της απόφασης (ΕΕ) 2016/1208 από το Γενικό Δικαστήριο: η απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-98/16, T-196/16 και T-198/16*

(48) Με την απόφαση που εξέδωσε στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-98/16, T-196/16 και T-198/16, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση (ΕΕ) 2016/1208 με την αιτιολογία ότι δεν πληρούνταν η πρώτη προϋπόθεση για τον χαρακτηρισμό μιας ενίσχυσης ως «κρατικής ενίσχυσης» κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, δηλαδή ότι η εν λόγω ενίσχυση χορηγείται από το κράτος ή με κρατικούς πόρους.

(49) Όσον αφορά, ειδικότερα, τη δυνατότητα καταλογισμού στην Ιταλία των μέτρων που έλαβε το FITD, κατόπιν ανάλυσης των αποδεικτικών στοιχείων στα οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε, επαρκώς κατά νόμο, τη συμμετοχή των ιταλικών δημόσιων αρχών στη λήψη των εν λόγω μέτρων ή τη δυνατότητα καταλογισμού τους στο κράτος κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ ([24]).

(50) Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο αξιολόγησε την έκταση της δημόσιας εντολής που έχει ανατεθεί στο FITD και την αυτονομία του κατά τη λήψη των μέτρων.

(51) Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι τα μέτρα που έλαβε το FITD αποσκοπούσαν κυρίως στην προάσπιση των ιδιωτικών συμφερόντων των τραπεζών μελών του FITD και ότι, μολονότι τα εν λόγω ιδιωτικά συμφέροντα μπορούσαν να συμπίπτουν με το δημόσιο συμφέρον, αυτό καθαυτό δεν αποτελούσε ένδειξη σχετικά με την τυχόν εμπλοκή των δημόσιων αρχών στη λήψη ενός μέτρου ([25]). Το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε επίσης ότι τα μέτρα που έλαβε το FITD δεν έθεταν σε εφαρμογή δημόσια εντολή που έχει ανατεθεί από το ιταλικό δίκαιο, σε αντίθεση με ό,τι έκρινε η Επιτροπή στην απόφαση (ΕΕ) 2016/1208. Η δημόσια εντολή που ανατέθηκε στο FITD συνίστατο αποκλειστικά στην επιστροφή των καταθέσεων στους καταθέτες, στο πλαίσιο του ΣΕΚ, όταν μια τράπεζα μέλος του FITD τελούσε υπό αναγκαστική διοικητική εκκαθάριση ([26]).

(52) Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι δεν υπήρχε κανένα στοιχείο θεσμικής φύσεως του FITD που να συνδέει το FITD με τις ιταλικές δημόσιες αρχές και η Επιτροπή δεν απέδειξε τη συμμετοχή των ιταλικών δημόσιων αρχών στη λήψη των επίμαχων μέτρων ([27]).

(53) Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, πρώτον, ότι η έγκριση, από την ΤτΙ, των μέτρων που έλαβε το FITD υπέρ της Tercas δεν συνιστούσε ένδειξη βάσει της οποίας μπορούσαν να καταλογιστούν τα επίμαχα μέτρα στην Ιταλία, δεδομένου ότι, στο πλαίσιο αυτό, το κράτος απλώς παρακολουθούσε τη συμμόρφωση των μέτρων με το κανονιστικό πλαίσιο για τους σκοπούς της προληπτικής εποπτείας ([28]). Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η παρουσία εκπροσώπων της ΤτΙ στις συνεδριάσεις των διοικητικών οργάνων του FITD δεν συνιστούσε επαρκή απόδειξη υπέρ του καταλογισμού των μέτρων στο κράτος, δεδομένου ότι οι εκπρόσωποι αυτοί ήταν απλώς παρατηρητές χωρίς δικαίωμα ψήφου και δεν μπορούσαν να παρέχουν συμβουλές ([29]). Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η ΤτΙ επηρέασε αποφασιστικά τις διαπραγματεύσεις που είχαν πραγματοποιηθεί μεταξύ, αφενός, του FITD και, αφετέρου, της ΒΡΒ και του ειδικού διαχειριστή, και ότι η ΤτΙ χρησιμοποίησε τις επαφές της με το FITD προκειμένου να επηρεάσει καθοριστικά το περιεχόμενο των επίμαχων μέτρων. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι οι επαφές αυτές απλώς παρείχαν στην ΤτΙ τη δυνατότητα να ενημερώνεται για τις εξελίξεις υπό την ιδιότητά της ως αρμόδιας εποπτικής αρχής και δεν επηρέασαν την απόφαση του FITD να λάβει μέτρα υπέρ της Tercas ([30]). Τέλος, το Γενικό

([24]) Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-98/16, T-196/16 και T-198/16, σκέψη 132.
([25]) Ό.π., σκέψεις 96 έως 99.
([26]) Ό.π., σκέψεις 100 έως 106.
([27]) Ό.π., σκέψεις 113 και 132.
([28]) Ό.π., σκέψεις 115 έως 120.
([29]) Ό.π., σκέψεις 121 έως 124.
([30]) Ό.π., σκέψεις 125, 126 και 127.

Δικαστήριο έκρινε ότι ο ρόλος που διαδραμάτισε ο ειδικός διαχειριστής στη διαδικασία αυτή δεν μπορούσε να θέσει υπό αμφισβήτηση την αυτονομία του FITD όσον αφορά την απόφαση για την παρέμβαση. Επιπλέον, από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία δεν προέκυπτε ότι η αίτηση που υπέβαλε ο ειδικός διαχειριστής για την παρέμβαση του FITD ήταν αποτέλεσμα υποδείξεων της ΤτΙ ([31]).

(54) Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο την εμπλοκή των ιταλικών δημόσιων αρχών στη λήψη των μέτρων που έλαβε το FITD ούτε, επομένως, τη δυνατότητα καταλογισμού των μέτρων αυτών στο κράτος κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

(55) Η Επιτροπή υπέβαλε αίτηση αναιρέσεως της απόφασης στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-98/16, T-196/16 και T-198/16, με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση (ΕΕ) 2016/1208.

2.6.2. *Η απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση αναίρεσης της Επιτροπής*

(56) Με την απόφαση που εξέδωσε στην υπόθεση C-425/19 P, το Δικαστήριο απέρριψε την αναίρεση που άσκησε η Επιτροπή κατά της απόφασης στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-98/16, T-196/16 και T-198/16.

(57) Όσον αφορά ειδικότερα τη δυνατότητα καταλογισμού στην Ιταλία των μέτρων που έλαβε το FITD, το Δικαστήριο έκρινε ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή για να αποδείξει την επιρροή των ιταλικών δημόσιων αρχών στο FITD δεν επέτρεπαν τον καταλογισμό των επίμαχων μέτρων στην Ιταλία.

(58) Το Δικαστήριο έκρινε ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υποχρέωσε την Επιτροπή να ανταποκριθεί σε υψηλότερο βαθμό απόδειξης, όσον αφορά τη δυνατότητα καταλογισμού του μέτρου στο κράτος, για τον λόγο και μόνον ότι το FITD ήταν ιδιωτικός φορέας, αλλά είχε συναγάγει τα κατάλληλα συμπεράσματα από τις αντικειμενικές διαφορές που υφίστανται μεταξύ της περίπτωσης στην οποία ο χορηγών την ενίσχυση είναι δημόσια επιχείρηση και εκείνης κατά την οποία ο φορέας αυτός είναι ιδιωτικός. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι τα στοιχεία τα οποία είναι ικανά να αποδείξουν τη δυνατότητα καταλογισμού ενός μέτρου προκύπτουν από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης και από το πλαίσιο εντός του οποίου ελήφθη το μέτρο αυτό και ότι η έλλειψη κεφαλαιουχικού δεσμού μεταξύ του οικείου φορέα και του κράτους ασκεί ασφαλώς επιρροή στο πλαίσιο αυτό ([32]).

(59) Το Δικαστήριο επισήμανε, επιπλέον, ότι η νομολογία του σε σχέση με την έννοια του «κρατικού φορέα», η οποία διαμορφώθηκε προκειμένου να παρασχεθεί στους ιδιώτες η δυνατότητα να επικαλούνται τις ανεπιφύλακτες και επαρκώς σαφείς διατάξεις οδηγίας, η οποία δεν έχει μεταφερθεί ή δεν έχει μεταφερθεί ορθώς στην εσωτερική έννομη τάξη, έναντι οργανισμών ή φορέων που υπόκεινται στην εποπτεία ή στον έλεγχο του κράτους, δεν είναι δυνατόν να τύχει εφαρμογής στο ζήτημα της δυνατότητας καταλογισμού στο κράτος μέτρων ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ ([33]).

(60) Επιπλέον, το Δικαστήριο επισήμανε ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέλειψε να προβεί σε συνολική ανάλυση των ενδείξεων που προσκόμισε η Επιτροπή. Το Γενικό Δικαστήριο βασίστηκε στην ανάλυση του συνόλου των ενδείξεων τις οποίες έλαβε υπόψη της η Επιτροπή, εξεταζομένων εντός του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται, προκειμένου να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι είχε αποδείξει ότι οι ιταλικές αρχές είχαν ασκήσει ουσιαστικό δημόσιο έλεγχο κατά τη θέσπιση των μέτρων που έλαβε το FITD υπέρ της Tercas ([34]).

3. **ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ**

(61) Τα ενδιαφερόμενα μέρη υπέβαλαν παρατηρήσεις μετά την έκδοση της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας. Το παρόν τμήμα συνοψίζει μόνο τις παρατηρήσεις που αφορούν την εκτίμηση της δυνατότητας καταλογισμού των εν λόγω μέτρων στο κράτος και, ως εκ τούτου, δεν αντικατοπτρίζει όλες τις παρατηρήσεις που ελήφθησαν.

([31]) Ό.π., σκέψεις 128 έως 131.
([32]) Απόφαση στην υπόθεση C-425/19 P, σκέψεις 69 έως 73.
([33]) Ό.π., σκέψη 77.
([34]) Ό.π., σκέψεις 80 έως 85.

3.1. **Παρατηρήσεις της Ιταλίας**

(62) Όσον αφορά τη δυνατότητα καταλογισμού των μέτρων που έλαβε το FITD στην Ιταλία, η χώρα στήριξε την ανάλυσή της στο κριτήριο του καταλογισμού όπως αναπτύσσεται στο πλαίσιο της απόφασης *Stardust Marine*, το οποίο σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της δεν πληρούται στην προκειμένη περίπτωση για τους λόγους που εκτίθενται στη συνέχεια.

(63) Καταρχάς, το FITD είναι ένας οργανισμός ιδιωτικού δικαίου του οποίου όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται από τα διοικητικά του όργανα, τα μέλη των οποίων απαρτίζονται από εκπροσώπους των τραπεζών μελών του και είναι πλήρως αυτόνομα. Η διαδικασία λήψης των αποφάσεων σχετικά με τα εν λόγω μέτρα στήριξης ήταν απολύτως ανεξάρτητη, χωρίς να προβλέπεται καμία ενεργός συμμετοχή της ΤτΙ ή οποιουδήποτε άλλου δημόσιου οργανισμού. Το γεγονός ότι ένας εκπρόσωπος της ΤτΙ συμμετείχε στις συνεδριάσεις των διοικητικών οργάνων του FITD δεν μπορεί να προβληθεί ως ένδειξη ενεργού συμμετοχής της ΤτΙ στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, καθώς ο ρόλος του εκπροσώπου περιοριζόταν απολύτως σε παθητικό ρόλο παρατηρητή.

(64) Η Ιταλία υποστήριξε επίσης ότι η αρμοδιότητα της ΤτΙ να εγκρίνει το καταστατικό του FITD και ενδεχόμενες τροποποιήσεις του, καθώς και τις εκάστοτε παρεμβάσεις του FITD, δεν επηρέαζε την αυτόνομη διαδικασία λήψης αποφάσεων, δεδομένου ότι περιοριζόταν απλώς σε δραστηριότητα μεταγενέστερης έγκρισης της ΤτΙ υπό την ιδιότητά της ως εποπτικής και διοικητικής αρχής για τη διαχείριση κρίσεων σύμφωνα με τον TUB. Η απόφαση της ΤτΙ συνιστούσε απόφαση επικύρωσης, η οποία περιοριζόταν σε τυπικό αναδρομικό έλεγχο της νομιμότητας μιας πλήρως οριστικοποιημένης «ιδιωτικής» απόφασης. Η ανάλυση αυτή επιβεβαιώθηκε από τα γεγονότα και, ειδικότερα, από την αιτιολογία που παρατέθηκε στην απόφαση με την οποία η ΤτΙ ενέκρινε τα μέτρα που έλαβε το FITD, στην οποία η ΤτΙ αναγνώριζε ότι δεν είχε διενεργήσει κανέναν έλεγχο όσον αφορά τις επιλογές του FITD. Για να τεκμηριώσει αυτό το επιχείρημα, η Ιταλία υποστήριξε ότι η συγκεκριμένη υπόθεση παρουσιάζει εμφανείς αναλογίες με την υπόθεση *Sicilcassa* ([35]), στην οποία η Επιτροπή είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η υπό εξέταση παρέμβαση δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση δεδομένης της αποφασιστικής συμμετοχής ιδιωτικών οργανισμών.

(65) Όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία αναφέρεται η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας, η Ιταλία ισχυρίστηκε ότι δεν αποδείκνυαν την εμπλοκή της ΤτΙ στη διαδικασία λήψης αποφάσεων του FITD. Σύμφωνα με την Ιταλία, ο ειδικός διαχειριστής, μολονότι είχε διοριστεί από την ΤτΙ, δεν είχε τη δυνατότητα να επηρεάσει άμεσα την απόφαση του FITD να χορηγήσει χρηματοδότηση σε μια προβληματική τράπεζα. Αντιθέτως, ενήργησε ως διαχειριστής και νόμιμος εκπρόσωπος της τράπεζας υπό καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης και όχι για λογαριασμό της ΤτΙ, δηλαδή ανέλαβε όλες τις εξουσίες ιδιωτικού δικαίου των καταργηθέντων διοικητικών οργάνων. Επιπλέον, η Ιταλία αμφισβήτησε ότι υπήρχε ένδειξη παρέμβασης της ΤτΙ. Το απόσπασμα υπομνήματος του γενικού διευθυντή του FITD της 28ης Μαΐου 2014, στο οποίο αναφέρεται ότι ο εκπρόσωπος της ΤτΙ είχε καλέσει το FITD να αναζητήσει μια ισορροπημένη συμφωνία με την BPB για την κάλυψη της αρνητικής καθαρής θέσης έπρεπε να ερμηνευθεί ως ευχή και, ασφαλώς, όχι ως εντολή. Επιπλέον, σύμφωνα με την Ιταλία, σε κανένα από τα πρακτικά των αποφάσεων που έλαβαν τα διοικητικά όργανα του FITD όσον αφορά την παρέμβαση υπέρ της Tercas δεν καταγράφεται γνώμη της ΤτΙ που να αφήνει να εννοηθεί ότι ασκήθηκε επιρροή στο FITD.

3.2. **Παρατηρήσεις της ΤτΙ** ([36])

(66) Στις παρατηρήσεις της σχετικά με την απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η ΤτΙ αμφισβήτησε ότι η παρέμβαση στήριξης του FITD μπορούσε να καταλογιστεί στο κράτος επειδή:

α) το FITD δεν εκπλήρωνε εντολή δημόσιας πολιτικής κατά τη στήριξη των πιστωτικών ιδρυμάτων. Η αποκλειστική εντολή δημόσιας πολιτικής των ΣΕΚ ήταν η αποζημίωση των καταθετών. Το άρθρο 96 παράγραφος 1 τελευταία περίοδος του TUB, το οποίο επέτρεπε στο FITD να παρεμβαίνει με άλλους τρόπους πέραν της άμεσης αποζημίωσης των καλυπτόμενων καταθετών σε διαδικασίες εκκαθάρισης, δεν μπορεί να ερμηνευτεί ως ένδειξη καταλογισμού των παρεμβάσεων του FITD στο κράτος, πλην των αποζημιώσεων των καταθετών, ή ως ανάθεση εντολής δημόσιας πολιτικής στο FITD. Η εν λόγω διάταξη περιοριζόταν απλώς στο να επιτρέπει τη χρήση άλλων μορφών παρεμβάσεων·

([35]) Απόφαση 2000/600/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Νοεμβρίου 1999, για την κρατική ενίσχυση υπό όρους που σχεδιάζει να εφαρμόσει η Ιταλία υπέρ των κρατικών σικελικών τραπεζών Banco di Sicilia και Sicilcassa [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(1999) 3865] (ΕΕ L 256 της 10.10.2000, σ. 21).

([36]) Η ΤτΙ υπέβαλε τις παρατηρήσεις της ως τρίτος ενδιαφερόμενος και, συνεπώς, στην παρούσα ενότητα της απόφασης, οι παρατηρήσεις αυτές δεν παρουσιάζονται ως παρατηρήσεις της Ιταλίας. Ωστόσο, δεδομένου ότι η ΤτΙ είναι δημόσιος οργανισμός του οποίου η συμπεριφορά αυτή καθαυτή είναι αυτή του κράτους μέλους και δεν εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι πρόκειται για ανεξάρτητο φορέα, αναφέρεται επίσης ως «Ιταλία» στην ενότητα που αφορά την αξιολόγηση των μέτρων.

β) η ΤτΙ δεν αποφάσισε, ούτε γενικά ούτε στην υπό κρίση υπόθεση, από κοινού με το FITD να παρέμβει υπέρ συγκεκριμένης επιχείρησης και δεν έλεγχε ότι το FITD ενεργεί σύμφωνα με οποιαδήποτε εντολή δημόσιας πολιτικής που του έχει ανατεθεί. Η ΤτΙ ασκούσε μόνο εποπτικές εξουσίες σε σχέση με τους στόχους της προστασίας των καταθετών, της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος και της χρηστής και συνετής διαχείρισης της τράπεζας. Επίσης, η ΤτΙ υποστήριξε ότι δεν συνέβαλε ούτε στον σχεδιασμό ούτε στην εφαρμογή της παρέμβασης στήριξης του FITD και ότι τυχόν επαφές μεταξύ της τράπεζας και του FITD στο στάδιο πριν από την επίσημη υποβολή του αιτήματος έγκρισης του FITD προς την ΤτΙ δεν μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως συμβολή της ΤτΙ στα εν λόγω μέτρα. Η ΤτΙ περιορίστηκε στην παροχή αρχικών κατευθύνσεων, αποκλειστικά υπό το πρίσμα των κανονιστικών παραμέτρων που διέπουν τη μετέπειτα διαδικασία έγκρισης. Το γεγονός ότι η ΤτΙ όρισε τον ειδικό διαχειριστή και ασκούσε εποπτεία στη δραστηριότητά του, είναι άνευ σημασίας στην υπό εξέταση περίπτωση, καθώς τα καθήκοντα και οι σκοποί ενός ειδικού διαχειριστή δεν διαφέρουν ουσιαστικά από τα αντίστοιχα καθήκοντα ενός τακτικού διαχειριστή προβληματικής ιδιωτικής επιχείρησης. Ο ειδικός διαχειριστής δεν ενεργούσε για λογαριασμό της ΤτΙ. Ο εκπρόσωπος της ΤτΙ συμμετείχε στις συνεδριάσεις του συμβουλίου και της εκτελεστικής επιτροπής του FITD μόνον ως παρατηρητής και χωρίς δικαίωμα ψήφου. Το γεγονός ότι μια διαφορά μεταξύ του FITD και της BPB σχετικά με το ποσό της αρνητικής καθαρής θέσης της Tercas διευθετήθηκε από διαιτητή που όρισε η ΤτΙ είναι άνευ σημασίας, δεδομένου ότι οι δύο πλευρές, με πλήρη αυτονομία και κοινή συμφωνία, είχαν ζητήσει από την ΤτΙ να τους υποδείξει κάποιο πρόσωπο, το οποίο στη συνέχεια όρισαν ως διαιτητή·

γ) η υπό εξέταση περίπτωση διαφέρει σημαντικά από τις κρατικές ενισχύσεις τις οποίες χορηγούν η Δανία, η Ισπανία και η Πολωνία που αναφέρονται στην υποσημείωση 28 της απόφασης κίνησης της διαδικασίας, σχετικά με τις οποίες η Επιτροπή είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι χρησιμοποιηθέντες πόροι για τις παρεμβάσεις των ΣΕΚ ήταν στη διάθεση των δημόσιων αρχών και, συνεπώς, οι παρεμβάσεις μπορούσαν να καταλογισθούν στο κράτος.

3.3. **Παρατηρήσεις άλλων ενδιαφερόμενων μερών**

(67) Τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη, ήτοι το FITD, η BPB και η Tercas, έκριναν ότι η Επιτροπή κακώς θεώρησε ως ιδιαιτέρως πιθανό να χορηγούν κρατικές ενισχύσεις τα ΣΕΚ εξαιτίας του γεγονότος ότι ενεργούν δυνάμει δημόσιας εντολής και τελούν υπό τον έλεγχο των δημόσιων αρχών. Έκριναν ότι η Επιτροπή είχε καταλήξει στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι τα μέτρα που έλαβε το FITD μπορούσαν να καταλογιστούν στο κράτος απλώς και μόνο για τον λόγο ότι οι παρεμβάσεις αυτές επιβλήθηκαν διά νόμου. Παρέπεμψαν στο άρθρο 96α του TUB, το οποίο προέβλεπε ότι τα ΣΕΚ «*μπορούν* να προβλέπουν περαιτέρω περιπτώσεις και μορφές παρέμβασης» και υποστήριξαν, μεταξύ άλλων, ότι ο μη υποχρεωτικός χαρακτήρας των παρεμβάσεων του FITD διέκοπτε τη σχέση μεταξύ της δράσης του FITD και της υπηρεσιακής εντολής του.

(68) Το FITD υποστήριξε ότι ήταν οργανισμός ιδιωτικού δικαίου, υπό τον έλεγχο και τη διαχείριση των συμμετεχουσών τραπεζών και ότι ενεργούσε ως φορέας για την υλοποίηση παρεμβάσεων οι οποίες μπορούσαν να καταλογιστούν άμεσα σε αυτές. Το διοικητικό όργανο του FITD αποφάσιζε κατά την απόλυτη διακριτική του ευχέρεια αν, πότε και πώς θα πραγματοποιούσε παρεμβάσεις στήριξης, με μόνη προϋπόθεση ότι η παρέμβαση θα είχε μικρότερο κόστος σε σχέση με την αποζημίωση των καταθετών. Το FITD δεν ενεργούσε στο πλαίσιο δημόσιας εντολής κατά τη λήψη μέτρων στήριξης και κανένας δημόσιος φορέας δεν μπορούσε να του επιβάλλει την υποχρέωση παρέμβασης. Η μεταγενέστερη έγκριση της ΤτΙ χορηγήθηκε μόνο για την επαλήθευση της επάρκειας της παρέμβασης από την άποψη της προληπτικής εποπτείας, διασφαλίζοντας ότι ήταν συμβατή με την ανάγκη προστασίας των καταθετών και με τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος.

(69) Επιπλέον, τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη επισήμαναν ότι η συμμετοχή στο FITD δεν ήταν υποχρεωτική και ότι δεν υπήρχε παρέμβαση του κράτους ούτε στον διορισμό των μελών των οργάνων διακυβέρνησης του FITD ούτε στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Το γεγονός ότι η ΤτΙ συμμετείχε ως παρατηρητής, χωρίς δικαίωμα ψήφου, δεν επηρέαζε την ανεξάρτητη διαδικασία λήψης αποφάσεων του FITD. Παραπέμποντας στην απόφαση *EARL* Salvat père et fils ([37]), έκριναν ότι, για να υπάρχει κρατική ενίσχυση, το κράτος θα πρέπει να εκπροσωπείται στο αποφασίζον όργανο ενός οργανισμού και να μπορεί να επιβάλλει τις αποφάσεις του.

(70) Τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη έκριναν περαιτέρω ότι το FITD είναι ένα όργανο που αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα των τραπεζών μελών του και ότι οι εξουσίες που έχουν ανατεθεί στην ΤτΙ στο πλαίσιο των δράσεων του FITD τής επιτρέπουν μόνο να διεκπεραιώνει τους γενικούς στόχους εποπτείας, και ειδικότερα, την εποπτεία της ορθής και συνετής διαχείρισης των εποπτευόμενων οντοτήτων και την προστασία των συμφερόντων των καταθετών. Το γεγονός ότι η ΤτΙ διόριζε ειδικό διαχειριστή τραπεζών που βρίσκονταν σε κρίση δεν υποδηλώνει σχέση με το κράτος. Το FITD επισήμανε επίσης ότι, μολονότι ορίστηκε από την ΤτΙ, ο ειδικός διαχειριστής δεν αποτελούσε εκπρόσωπο της εποπτικής αρχής. Ο ειδικός διαχειριστής

([37]) Απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, Salvat père & fils κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-136/05, ECLI:EU:T:2007:295, σκέψη 154.

λειτουργούσε με ευρεία διακριτική ευχέρεια και με ίδια πρωτοβουλία και μπορούσε να υποβάλει απλή αίτηση παρέμβασης στο FITD, το οποίο ήταν ελεύθερο να αποφασίσει να προβεί σε εναλλακτικές παρεμβάσεις προς το συμφέρον των τραπεζών μελών του. Στην υπό εξέταση περίπτωση, ο ειδικός διαχειριστής δεν είχε αντικαταστήσει τη γενική συνέλευση της τράπεζας, η οποία ήταν το μόνο όργανο με δικαίωμα να εγκρίνει τις πράξεις έκτακτου χαρακτήρα. Όσον αφορά την έγκριση της παρέμβασης του FITD από την TtI, το FITD υποστήριξε ότι η άδεια αυτή χορηγήθηκε μόνο μετά τη λήψη ανεξάρτητης απόφασης παρέμβασης από το FITD και αποτελούσε μέρος του συνήθους εποπτικού ρόλου της TtI. Εξάλλου, ο εκπρόσωπος της TtI παρευρίσκεται στις συνεδριάσεις του συμβουλίου και της εκτελεστικής επιτροπής του FITD μόνον ως παρατηρητής χωρίς δικαίωμα ψήφου. Επιπλέον, όπως και η Ιταλία, τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη υποστήριξαν ότι οι υποθέσεις στις οποίες παραπέμπει η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας σχετικά με τα ΣΕΚ δεν ήταν συγκρίσιμες με την υπό εξέταση υπόθεση.

4. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

4.1. **Ύπαρξη ενίσχυσης**

(71) Προκειμένου να εκτιμηθεί αν ένα μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή πρέπει να αποφασίσει αν: i) το μέτρο χορηγείται από το κράτος ή με κρατικούς πόρους· ii) το μέτρο παρέχει οικονομικό πλεονέκτημα· iii) το μέτρο μπορεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό μέσω της επιλεκτικής ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής· iv) το μέτρο επηρεάζει το μεταξύ των κρατών μελών εμπόριο. Ένα μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ εάν πληρούνται όλες οι προαναφερόμενες προϋποθέσεις.

(72) Με την απόφαση που εξέδωσε στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-98/16, T-196/16 και T-198/16, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση (ΕΕ) 2016/1208. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα μέτρα που έλαβε το FITD δεν θέτουν σε εφαρμογή δημόσια εντολή που έχει ανατεθεί από το ιταλικό δίκαιο, σε αντίθεση με όσα έκρινε η Επιτροπή στην απόφαση (ΕΕ) 2016/1208. Επιπλέον, αξιολόγησε τα αποδεικτικά στοιχεία που επικαλείται η Επιτροπή στην απόφαση (ΕΕ) 2016/1208 και έκρινε ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο την εμπλοκή των ιταλικών δημόσιων αρχών στη λήψη των μέτρων που έλαβε το FITD ούτε τη δυνατότητα καταλογισμού των μέτρων αυτών στο κράτος κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

(73) Η απόφαση αυτή επικυρώθηκε κατόπιν αναίρεσης του Δικαστηρίου, το οποίο με την απόφασή του, τμήμα μείζονος συνθέσεως, αποσαφήνισε τη νομολογία του αναφορικά με τη δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος μέτρων χορηγηθέντων από φορέα ιδιωτικού δικαίου ο οποίος δεν είναι ούτε δημόσιος οργανισμός ούτε δημόσια επιχείρηση.

(74) Ειδικότερα, όπως έκρινε το Δικαστήριο, σε περίπτωση κατά την οποία ο φορέας που χορήγησε την ενίσχυση είναι ιδιωτικός φορέας, τα κατάλληλα στοιχεία για να αποδειχθεί ότι ένα μέτρο μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος διαφέρουν από εκείνα που απαιτούνται στην περίπτωση κατά την οποία ο φορέας που χορηγεί την ενίσχυση είναι δημόσια επιχείρηση και η έλλειψη κεφαλαιουχικού δεσμού μεταξύ του οικείου φορέα και του κράτους ασφαλώς και ασκεί επιρροή στο πλαίσιο αυτό. Κατά το Δικαστήριο, δεδομένου ότι δεν υφίστανται τέτοιοι δεσμοί σε μια τέτοια περίπτωση, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί την ύπαρξη κεφαλαιουχικών δεσμών μεταξύ του εν λόγω φορέα και του κράτους. Επομένως, σε τέτοιες περιπτώσεις, η Επιτροπή έχει ακόμη μεγαλύτερη υποχρέωση να προσκομίσει στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι το επίμαχο μέτρο ενίσχυσης είχε ληφθεί υπό την πραγματική επιρροή ή τον έλεγχο των δημόσιων αρχών.

(75) Το Δικαστήριο διευκρίνισε επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς ότι τα μέτρα που έλαβε το FITD μπορούσαν να καταλογιστούν στην Ιταλία βάσει της ανάλυσης του συνόλου των ενδείξεων τις οποίες έλαβε υπόψη η Επιτροπή στην απόφαση (ΕΕ) 2016/1208.

(76) Στο πλαίσιο αυτό, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν διαθέτει κανένα άλλο σχετικό στοιχείο ικανό να αποδείξει επαρκώς κατά νόμον ότι τα υπό εξέταση μέτρα είχαν ληφθεί από το FITD υπό την πραγματική επιρροή ή τον έλεγχο των ιταλικών αρχών, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι, βάσει των στοιχείων που διαθέτει η Επιτροπή, τα εν λόγω μέτρα δεν μπορούν να καταλογιστούν στην Ιταλία.

4.2. **Συμπέρασμα**

(77) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι τα μέτρα που έλαβε το FITD συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

5. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(78) Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα μέτρα που έλαβε το FITD υπέρ της Tercas το 2014 δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα μέτρα που έλαβε το ιταλικό σύστημα εγγύησης των καταθέσεων *Fondo interbancario di tutela dei depositi* υπέρ της Tercas το 2014 δεν συνιστούν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 21 Σεπτεμβρίου 2023.

Για την Επιτροπή
Didier REYNDERS
Μέλος της Επιτροπής